

ผลการวิจัย

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามลำดับดังนี้

๑. การเปรียบเทียบอายุ อาชีพ สภาพสมรส การศึกษา วิธีการกระทำอัศวินฆาตกรรม จำนวนครั้ง สาเหตุที่นำไปสู่การกระทำในระหว่างเพศ
  ๒. เปรียบเทียบคะแนนการใช้กลไกทางจิต (Defense mechanism) ในแต่ละชนิด
  ๓. เปรียบเทียบการใช้กลไกทางจิตของกลุ่มตัวอย่างชายและหญิงแต่ละชนิดของกลไกทางจิต
๑. การเปรียบเทียบอายุ อาชีพ สภาพสมรส การศึกษา วิธีการกระทำอัศวินฆาตกรรม สาเหตุ จำนวนครั้ง ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลมาจากรายงานของแพทย์ และการสัมภาษณ์ ดังนี้
- ตารางที่ ๔ การเปรียบเทียบอายุของผู้พยายามกระทำอัศวินฆาตกรรมระหว่างเพศ

ช่วงอายุ ปี	ชาย รอยละ	หญิง รอยละ
๑๖ - ๒๐	๕	๕
๒๑ - ๒๕	๒๕	๒๕
๒๖ - ๓๐	๒๐	๒๐
๓๑ - ๓๕	๕	๕
๓๖ - ๔๐	๑๐	-
๔๑ - ๔๕	-	-
๔๖ - ๕๐	๕	๕
๕๑ - ๕๕	๑๐	-
๕๖ - ๖๐	๑๐	-
๖๑ - ๖๕	๕	-

ตารางที่ ๔ พบว่าอายุของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม มีความแตกต่างกันระหว่างเพศในช่วงอายุ ๑๖ - ๒๐ ปี ผู้หญิงมีอัตราผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมสูงสุด อัตราผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมจะลดลงตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น และในช่วงอายุที่สูงกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป ไม่พบว่ามีผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมที่เป็นหญิงเลย ในกลุ่มตัวอย่างชาย อัตราผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมสูงสุดอยู่ในช่วงอายุ ๒๑ - ๒๕ ปี

ตารางที่ ๕ การเปรียบเทียบอาชีพของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศ คิดเป็นร้อยละ

อาชีพ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
รับจ้าง	๓๕	๑๕	๒๕
ทำนาทำสวน	๒๐	๒๐	๒๐
ค้าขาย	๒๐	๕	๑๒.๕
ข้าราชการ ทหาร พนักงาน	๒๐	๑๐	๑๕
นักเรียน	๕	๒๕	๑๕
แม่บ้าน	-	๒๕	๑๒.๕

จากตารางที่ ๕ พบว่าผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมที่เป็นหญิง เป็นนักเรียนและแม่บ้านมากที่สุด ในขณะที่ผู้ชายมีอัตราค่าสุด

ตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบสภาพสมรสของผู้พยายามกระทำวินีมาตกรรมระหว่าง
เพศ คิค เป็นร้อยละ

สภาพสมรส	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
โสด	๕๕	๖๕	๖๒
คู่ หม้าย	๔๕	๓๐	๓๗.๕
	-	๕	๒.๕

สภาพสมรสของผู้พยายามกระทำวินีมาตกรรมส่วนใหญ่ พบว่าเป็นโสด คนที่เป็นหม้าย
มีอัตราผู้พยายามกระทำวินีมาตกรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ ๗ การเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้พยายามกระทำวินีมาตกรรม
ระหว่างเพศ คิค เป็นร้อยละ

ระดับการศึกษา	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๕	๑๐	๑๒.๕
ประถมศึกษา ๔ - ๗	๕๐	๒๕	๓๗.๕
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓	๒๐	๑๐	๑๕
สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๕	๕๕	๓๕

ส่วนใหญ่ของผู้หญิงคือร้อยละ ๕๕ ผู้กระทำตัวนิมาตกรรมมีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ เปรียบเทียบกับเพศชายแล้วปรากฏว่า สูงกว่าเพศชาย กล่าวคือ ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ ๕๐ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๗ ระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีเพียงร้อยละ ๑๔

ตารางที่ ๔ การเปรียบเทียบวิธีการกระทำตัวนิมาตกรรมระหว่างเพศ คัดเป็นร้อยละ

วิธีการ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
ยาระงับปวด, ยานอนหลับ	๑๔	๕๐	๓๒.๕
สารมีพิษ, ยาฆ่าแมลง	๑๔	๒๕	๒๐
น้ำร้อน, แขวานคอ	๑๐	๑๐	๑๐
วิ่งให้รถชน	-	๕	๒.๕
กระโดดค้ำ	๑๐	๕	๗.๕
กระโดดที่สูง	๑๔	-	๗.๕
โซ่ขอมัด	๒๕	๕	๑๕
ให้ไฟฟ้าช็อต	๑๐	-	๕

วิธีการที่ผู้พยายามกระทำตัวนิมาตกรรมเลือกใช้มากที่สุดคือ ใช้น้ำเม็กระงับปวด ยานอนหลับ วิธีที่เลือกใช้น้อยที่สุดคือวิ่งให้รถชน และให้ไฟฟ้าช็อต ผู้หญิงใช้น้ำเม็กระงับปวดและยานอนหลับมากที่สุดถึงร้อยละ ๕๐ และโซ่ขอมัดน้อยมากในขณะที่ผู้ชายใช้มากที่สุดคือร้อยละ ๒๕

ตารางที่ ๕ การเปรียบเทียบสาเหตุที่นำไปสู่การกระทำอาชญากรรมระหว่างเพศ
คิดเป็นร้อยละ

สาเหตุ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
คับแค้นใจในความเป็นอยู่	๑๐	๑๐	๑๐
ผิดหวังในความรัก	๑๐	๑๐	๑๐
แก้ปัญหาไม่ตก	-	๕	๒.๕
พ่อแม่ทะเลาะกัน	-	๑๐	๕
พ่อแม่, เจ้านาย ดูว่า ขาดที่พึ่ง	๑๐	๒๕	๑๒.๕
ปัญหาการเงิน เป็นหนี้, ถูกโกง	๑๕	๕	๑๐
น้อยใจในความคำทอของตัวเอง	-	๕	๒.๕
น้อยใจสามี, ภรรยา	๕	๕	๕
โรคจิต	๕๐	๑๕	๒๗.๕
รวม	๑๐๐	๑๐๐	

สาเหตุที่นำไปสู่การกระทำอาชญากรรมนั้น พบว่าโรคจิตเป็นสาเหตุที่สูงสุดในส่วน
รวม และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาย สาเหตุที่สูงสุดในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงคือ ถูกพ่อแม่, เจ้านาย
ดูว่า อันคับสองคือโรคจิต

ตารางที่ ๑๐ การเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการพยายามกระทำตัวนิบาตกรรมระหว่าง
เพศ คัดเป็นร้อยละ

เพศ	๒ ครั้ง	๓ ครั้ง	๔ ครั้ง	๕ ครั้ง	๖ ครั้ง	๗ ครั้ง
ชาย	๒๐	-	๑๐	-	-	-
หญิง	-	-	-	๕	-	๕
ส่วนรวม	๑๐	-	๕	๒.๕	-	๒.๕

ในการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการพยายามกระทำตัวนิบาตกรรมพบว่า กลุ่มตัวอย่าง
หญิงพยายามกระทำตัวนิบาตกรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

๒. เปรียบเทียบความถี่การใช้กลไกทางจิตของกลุ่มตัวอย่างชายและหญิงในแต่ละชนิด
ของกลไกทางจิต โดยหาความถี่ของการใช้กลไกทางจิตในแต่ละชนิดของทั้งสองเพศ แล้วนำมา
เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบ ไค สแควร์ (χ^2) ดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ การเปรียบเทียบความถี่การใช้กลไกทางจิตของกลุ่มตัวอย่างชายและหญิง
ในแต่ละชนิดของกลไกทางจิต

(N = ๕๐)

กลไกทางจิต		ความถี่ (f)	ร้อยละ	χ^2
สมนัย	ชาย	๑๓	๒๕	.๕๘๕
	หญิง	๑๒	๒๐	
อินโทรเจคชั่น	ชาย	๑๑	๕๕	.๕๕
	หญิง	๑๑	๕๕	
การซัดโทษ	ชาย	๑๒	๒๐	.๒๒๕
	หญิง	๑๕	๓๕	
ขบวนการหาเหตุผล	ชาย	๑๔	๕๐	.๒๘๕
	หญิง	๑๕	๓๐	
การก่อรูปปฏิกิริยา	ชาย	๑๕	๓๕	.๕๕๕
	หญิง	๑๖	๒๕	
การเก็บกด	ชาย	๑๖	๘๐	.๕๒๕
	หญิง	๑๔	๓๐	

$p < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๑ ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างชายและหญิงใช้กลไกทางจิตไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F = ๓.๘๔$)

๓. เปรียบเทียบคะแนนการใช้กลไกทางจิต (Defense Mechanism)

จากคะแนนที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียว (One - Way Analysis of Variance) ดังนี้

ตารางที่ ๑๒ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการใช้กลไกทางจิตในกลุ่มตัวอย่างชาย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	๔๕.๔๖๗	๕	๙.๐๙๓๔	๓.๗๑๔
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	๓๖๖.๑	๑๑๔	๓.๒๐๕	
ผลรวม	๔๑๑.๕๖๗	๑๑๙		

$$p < .๐๑$$

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนกลุ่มตัวอย่างชาย ใช้กลไกทางจิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($F = ๓.๗๑$)

ตารางที่ ๑๓ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการใช้กลไกทางจิตในกลุ่มตัวอย่างหญิง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	๕๑.๖	๕	๑๐.๓๒	๓.๐๓๕
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	๓๘๗.๖	๑๑๔	๓.๔	
ผลรวม	๔๓๙.๒	๑๑๙		

$$p < .๐๑$$

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างหญิง ปรากฏว่า การใช้กลไกทางจิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตารางที่ ๑๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการใช้กลไกทางจิตในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	๘๒.๕๘๓	๕	๑๘.๕๑๗	๖.๑๘๒
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	๗๒๕.๕	๒๓๔	๓.๑๑๕	
ผลรวม	๘๐๘.๐๘๓			

$p < .๐๑$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการใช้กลไกทางจิตในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่าการใช้กลไกทางจิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑